Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

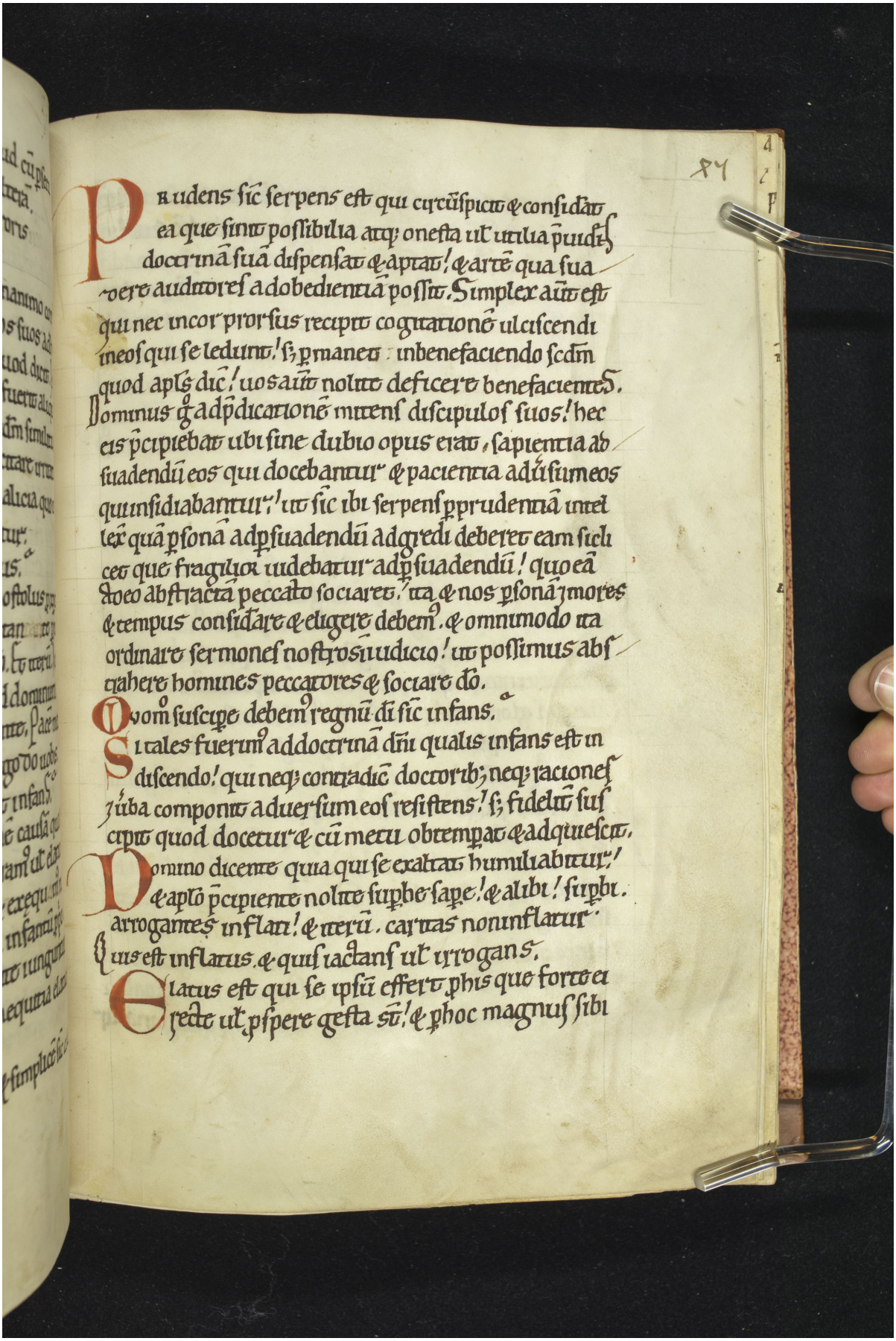

Prudens sic serpens est qui circuspicit & considerat
ea que sint possibilia atq; onesta ut utilia puicis
doctrinā suā dispensat & aptat! & arte qua sua
vere audtores ad obedientiā possit. Simplex autē est
qui nec incor prorsus recipit cogitationē ulciscendi
ineos qui se leduntur! sī; p̄manet in benefaciendo secdm
quod apls dic! uos autē nolite deficere benefacientes.
Dominus q̄ad p̄dicationē mittens discipulos suos! hec
eis p̄cipiebat ubi sine dubio opus erat, sapientia ad
suadendū eos qui docebantur & patientia adūsum eos
qui insidiabantur; ut sic ibi serpens p̄prudentiā intel
lex quā p̄sonā adp̄suadendū adgredi deberet eam sicli
cet que fragilior iudebatur adp̄suadendū! quo eā
deo abstractā peccato sociaret. ita & nos p̄sonā mores
& tempus considare & eligere debem. & omnimodo ita
ordinare sermones nostros in iudicio! ut possimus abs
trahere homines peccatores & sociare deo.
Quom suscipe debem regnū di sic infans.
Si tales fuerim addoctrinā dni qualis infans est in
discendo! qui neq; contradic doctoribus neq; rationes
iuba componit adversum eos resistens! sī; fidelitē sus
cipit quod docetur & cū metu obtempat & adquiescit.
Domino dicente quia qui se exaltat humiliabitur;
& aplo p̄cipiente nolite suphe sape! & alibi! suphi.
arrogantes inflati! & iterū. caritas non inflatur.
Quis est inflatus. & quis iactans ut arrogans.
Inflatus est qui se ipsū effert phis que forte ei
recte ut p̄spere gesta sūt! & phoc magnus sibi